

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.168/2025/19.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. évi november hó 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 93.B.453/2021/59. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés részletfizetése vonatkozásában egy havi részlet összegét 30.000 (harmincezer) forintban állapítja meg, az első részletet 2026. január 15. napjáig, míg a további részleteket minden hónap 15. napjáig kell megfizetnie.

Terhelt1 I.r. vádlott az elsőfokú eljárásban felmerült további 490.994 (négy száz kilencvenezer-kilenc száz kilencvennégy) forint bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Terhelt1 I.r. vádlott által 2025. május 22. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. év december hó 21. napján megtartott tárgyaláson szóban kihirdetett 93.B.453/2021/59. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő].

[2] Ezért őt 6 év szabadságvesztésre, 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[3] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.400 forintban határozta meg, valamint az így kiszabott összesen 720.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 24 havi részletfizetést engedélyezett, és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[5] A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által őrizetben, letartóztatásban, és ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte.

[6] Az I.r. vádlottal szemben lefoglalt összesen 1.448.777 forintra, valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság 16.Bny.995/2021/2. számú határozatával elrendelt, rendszám1 forgalmi rendszámú BMW X3 típusú személygépkocsi előzetes értékesítéséből befolyt összesen 3.716.000 forint összegre vagyonekobzást rendelt el.

[7] Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelről, és a bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére, valamint döntött a továbbiakban felmerült bűnügyi költség állam általi viseléséről.

[8] Megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék által a Bírósági Integrált Információs Rendszerben (BIIR) elektronikusan feltöltött ítélet rendelkező része szerint Terhelt1 I.r. vádlottat 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[9] Az írásban indokolt (papír alapú, illetve a BIIR-be elektronikusan feltöltött) ítélet szerint is Terhelt1 I.r. vádlottat 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[10] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész Terhelt1 I.r. vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, míg az I.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[11] Terhelt2 II.r. vádlott a Fővárosi Törvényszéken a 2022. április 7. napján megtartott előkészítő ülésen a váddal egyezően beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A törvényszék a bűnösséget beismerő nyilatkozatot végzésével elfogadta és 93.B.453/2021/26. számon Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségét megállapító ítéletet hozott, mely a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

[12] A kétirányú fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. szeptember 5. napján kihirdetett 1.Bf.101/2024/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet

Terhelt I.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta akként, hogy a kiszabott pénzbüntetés részletfizetése vonatkozásában a havi részlet összegét és a részletek befizetésének esedékességét meghatározta, pontosította a bűnügyi költséget, egyebekben azt helybenhagyta.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.166/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a bejelentett védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Az ügyészi álláspont szerint a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdése alapján korlátozott.

[14] Kiemelte, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta.

[15] Az ügyész szerint az elsőfokú bíróság az általa megállapított és irányadó, az I.r. vádlott cselekvősege tekintetében a vádirattal túlnyomórészt egyező, attól csak kismértékben eltérő, azaz a vádolv sérelmét nem eredményező ítéleti tényállásból helytállóan és okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére, büntethetőségét kizáró körülmény nem állapítható meg, a megállapított tényállás alapján a vádlott felmentésére, illetve vele szemben az eljárás megszüntetésére nem kerülhet sor, emellett a tényállásban írt cselekmény jogi minősítése is törvényes, az anyagi jogi szabályoknak megfelel. A törvényszék az I.r. vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést, a vádlott cselekményét törvényesen minősítette.

[16] A fellebbviteli főügyészség szerint a törvényszék a büntetés kiszabása körében az irányadó körülményeket igyekezett körültekintően számba venni, álláspontja szerint azonban a generális prevenció érdekében súlyosabb büntetés kiszabása indokolt. Hangsúlyozta, hogy a kokain az egyik legerősebb pszichés függőséget okozó stimuláns drog. A lelki függőséget okozó hatása már korán, az első néhány használat után kialakul. Mindemellett kiemelte, hogy az I.r. vádlott hosszú időn át, éveken keresztül, kitartóan vitte véghez a cselekményét, amely vitathatatlanul a legsúlyosabb büntettek közé tartozik, különös figyelemmel arra is, hogy az elkövetés tárgya a kokain volt, ami az ún. kemény drogok közé sorolható. Utalt rá, hogy a vádlott jelenlegi rendezett egzisztenciális viszonyai, megváltozott élethelyzete, amelyeket a bíróság nagy nyomattal értékelt, nyilvánvalóan az egyéni megelőzés szempontjából bírnak kiemelt jelentőséggel.

[17] Hangsúlyozta, hogy az összesített költség tekintetében 490.994 forint a vádlottól lefoglalt gépjármű szállításához, és tárolásához kapcsolódó szükséges költségről a törvényszék elmulasztott rendelkezni. Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezéseit törvényesnek tartotta.

[18] Mindezek alapján az elsőfokú ítélet büntetést kiszabó részében való megváltoztatását, hosszabb tartamú szabadságvesztés és ahhoz igazodó magasabb tartalmú közügyektől eltiltás kiszabását, valamint a bűnügyi költséggel kapcsolatos korrigálást követően az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[19] A megismételt eljárásban a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.166/2024/17. számú kiegészített átiratában kifejtette, hogy jelen ügyben a szóban kihirdetett ítélet szerinti büntetés tartama és az ítélet kihirdetése előtt írásba foglalt rendelkező rész szerinti büntetés tartama megegyezik, tehát az ezekben foglalt 6 éves időtartamot kellett volna a másodfokú bíróságnak a felülbírálat során irányadónak tekintenie (BH1997.273., EBH2018.B.12.).

[20] Mindezek alapján a korábbi indítványát túlnyomórészt fenntartva az ügyészi fellebbezés 4. oldalának negyedik bekezdésének azon kitételét mellőzte, ami leírási hiba

folytán tévesen került rögzítésre. Hangsúlyozta, hogy a 6 év időtartamra történő utalás (szabadságvesztés, és közügyektől eltiltás) az ügyészi fellebbezés indokolásában helyesen szerepel.

[21] A korábbi indítvány 3. oldalának harmadik bekezdésének első mondatát pedig a következőképpen pontosította: A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama a speciális törvényi minimumhoz közel, 6 évben került meghatározásra.

[22] Megjegyezte, hogy álláspontja szerint a korábban megjelölt 7 éves tartam is indokolatlanul enyhe volt, így a súlyosítása szükséges, így e körben a korábbi okfejtését fenntartotta.

[23] Az indítvány 4. oldalának negyedik bekezdésének első mondatát pedig a szabadságvesztés tartamához igazodó közügyektől eltiltás vonatkozásában is pontosította.

[24] A másodfokú indítványban írtakat egyebekben változatlanul fenntartotta.

[25] I.r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában hangsúlyozta, hogy meglátása szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás körülményeket helyesen sorolta fel, azonban a joghátrány nem tükrözi kellően, hogy egy büntetlen előéletű, a kriminalitástól eddig mentes életvezetést folytató vádlottal szemben szabott ki büntetést. Kiemelte a beismerő vallomását, és megbánását. Utalt még a jelentős időmúlásra, valamint a vádlott életében bekövetkező pozitív változásra. Mindezek alapján a védence büntetésének enyhítését indítványozta.

[26] A védő a megismételt eljárásban nem indokolta írásban külön fellebbezését.

[27] A nyilvános ülésen az ügyész – előzetes bejelentésének megfelelően – nem vett részt, mely nem volt akadálya a felülbírálatnak.

[28] A nyilvános ülésen jelenlévő Terhelt I.r. vádlott előadta, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése óta a személyi körülményeiben nem történt változás.

[29] A védő a nyilvános ülésen előadott perbeszédében a védence javára szóló enyhítő körülményeket hangsúlyozta. Így a büntetlen előéletét, az immár 6 és fél éves időmúlást, hogy őszintén megbánta tettét, valamint, hogy a BV intézet keretei közt dolgozik és felnőttoktatásban középiskolai tanulmányokat folytat. Kiemelte az eljárás elhúzódását, utalva az erről szóló Alkotmánybírósági határozatra, mely szerint a büntetőeljárásban érdemi mértékű enyhítő hatást kell tulajdonítani ezen körülménynek. Álláspontja szerint mindezek nem kerültek kellő nyomatékkal értékelésre a törvényszék által. Hangsúlyozta azt is, hogy védence rendezett körülmények között él, feleségével és kiskorú gyermekével. Szabadulását követően a családja hazavárja.

[30] Csatolta a cég1 igazolását védence felnőttoktatásban való részvételéről, továbbá a feleségétől származó Befogadói Nyilatkozatot, korábbi munkáltatójától esetleges eltartásához való hozzájárulásáról szóló nyilatkozatát, és igazolást arról, hogy a feleségével közös tulajdonát képező ingatlant bérbeadják, amiből havonta 220.000 forint bevételre tesznek szert. A védő szerint mindezek azt támasztják alá, hogy védence konkrét társadalomra veszélyessége enyhe.

[31] Mindezekon túl a védő perbeszédében kitért a bírósági gyakorlatra, a Fővárosi Ítéltábal 2.Bf.64/2019/8. és 4.Bf.43/2024/85. számú határozatokból idézve. Hangsúlyozta a büntetés célját, ugyanis meglátása szerint az elsőfokon védencével szemben kiszabott 6 év már megtorló jellegű. Érvelése szerint vele szemben inkább megelőző, nevelő szándékú, a törvényi tételkeret alsó határa alatti büntetést kellene kiszabni, mely teljesíti a büntetés törvényben megfogalmazott céljait. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és jóval enyhébb szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[32] Terhelt1 I.r. vádlott utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta. Valamint azt, hogy szabadulását megelőzően Ausztriában dolgozott pincérként, és szabadulását követően is ezt szeretné tenni. Jelenleg a Bv Intézetben tanul, dolgozik, ahonnan első osztályos kiskia feleségével együtt várja. Mindezek alapján esélyt kért az ítéltáblától, hogy folytathassa az életét.

[33] A megismételt eljárásban a kétirányú fellebbezések közül a védő enyhítést célzó fellebbezése alapos.

[34] A Fővárosi Ítéltábla Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja alapján a fellebbezésekre figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) alapján kizárólag a kiszabott büntetésre vonatkozó részében bírálta felül.

[35] Az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítéltábla a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a

Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt.

[36] Az elsőfokú bíróság azonban más tartamú (6 év) büntetést hirdetett ki szóban a tárgyaláson, és mást tartamú büntetést (7 év) indokolt ítéletében, valamint töltött fel a E-Aktába. Ezen eltérést az ítéltábla az előző felülbírálata során nem észlelte. Terhelt1 I.r. vádlott védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kúria 2025. május 21. napján kelt Bfv.II.1.455/2024/9. számú végzésében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.101/2024/7. számú ítéletét Terhelt1 I.r. terhelt tekintetében hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[37] A Kúria hatályon kívül helyező határozatának iránymutatása szerint a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 6. pontja szerint, ha bíróság ügydöntő határozatában az előzetesen írásba foglalt és kihirdetett – a Be. 549. § (1) bekezdésében írtaknak megfeleltethető – rendelkező rész, illetve az írásba foglalt határozat rendelkező része eltér egymástól, akkor a tárgyaláson szóban kihirdetett rendelkező rész irányadó.

[38] Ennek megfelelően az ítéltábla jelen megismételt másodfokú eljárásban a szóban kihirdetett rendelkező részbe foglalt 6 év szabadságvesztést, és 6 év közügyektől eltiltás tartamot bírálta felül.

[39] A kialakult joggyakorlat szerint ugyanis a jogbiztonság érdekében a szóbeli kihirdetéskor elhangzottakat kell irányadónak tekinteni, ekként a büntetés szóban kihirdetett tartama az irányadó akkor is, ha annak kihirdetésére tévesen, az eljáró tanács (egyesbíró) szándékától eltérően került sor (EBH 2018.B.12., Kúria Bfv.I.1.558/2017.).

[40] A kizárólag a büntetés mértékére irányuló fellebbezésekre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[41] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terhelt I.r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[42] Az időbeli hatály vizsgálata kapcsán a törvényszék helyesen döntött az elkövetéskori büntető anyagi jogszabályok alkalmazásáról (elsőfokú ítélet 5. oldalának [20] bekezdése).

[43] Adós maradt azonban a büntető anyagi jogi hatóanyag tartalmak releváns megjelölésével, melyet az ítéltábla ehelyütt pótol. Jogi értelemben [Btk. 461. § (1) bekezdésének a) pontjának aj) alpontja alapján] a csekély mennyiség felső határa kokain esetén a 2 gramm. Ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdése alapján a jelentős mennyiség alsó határa a csekély mennyiség felső határának hússzorosa (BH2017.318.).

[44] A törvényhozó az egészséget veszélyeztető cselekményre öt évtől húsz évig, vagy életfogytig terjedő kiszabását teszi lehetővé.

[45] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva hiánytalanul vette számba a vádlott javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[46] Az ítéltábla rögzíti, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettetett vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[47] E körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy I.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt.

[48] Az ítéltábla azonban a 2/2017. (II.10.) AB határozatában foglaltak szerint kiemelt figyelmet fordított a jelentős időmúlásra, mely a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett. Az elsőfokú ítélet kihirdetéséig az 5 és fél éves időtartam, a másodfokú határozat hatályon kívül helyezése folytán ez további 1 évvel növekedett.

[49] Mindezek mellett értékelendő azon pozitív irányba mutató igénye a vádlottnak, hogy a BV Intézet keretei között tanulmányokat folytasson. Különös nyomatékkaal bír a vádlott büntetlen előélete, valamint az, hogy az elkövetés óta élete megváltozott, azóta rendezett, törvénytisztelő életmódot folytat, ekként az ítéltábla álláspontja szerint vele szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása már valóban megtorló jellegű lenne.

[50] Helyesen értékelte a törvényszék a vádlott javára, hogy a megállapított minősítéshez képest a jelentős mennyiség alsó határát kis mértékben haladja meg a kábítószer mennyisége, melyet ugyancsak a vádlott javára indokolt értékelni. Ugyanakkor az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az I.r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt kifejezetten hosszú időn, mintegy három és fél éven keresztül, következetesen és kitartó módon valósította meg.

[51] Valamint, hogy cselekménye kétségtől a legsúlyosabb bűncselekménytípusok körébe tartozik, különös tekintettel arra, hogy annak tárgya kokain volt, amely az erős hatású kábítószeresek közé sorolandó.

[52] Az ítéltábla rámutat továbbá arra, hogy a vádlott jelenlegi stabil megélhetési körülményei, büntetlen előélete, és a megbánása az egyéni megelőzés szempontjából kiemelt relevanciával bírnak, ami valóban indokoltá tette a középértékű (12 év 6 hónap szabadságvesztés) jelentősen elmaradó szabadságvesztés kiszabását.

[53] Mindezek alapján az ítéltábla arra jutott, hogy Terhelt I.r. vádlottal szemben a büntetési tétel alsó határán meghatározott szabadságvesztés kiszabása szükséges, és egyben megalapozott a büntetési célok eléréséhez. Ezzel a bíróság valamennyi, az I.r. vádlott javára értékelendő körülményt figyelembe vett, azonban ennél rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása már súlytalan lenne. Megjegyzi még a másodfokú bíróság, hogy a bíróság más ügyben hozott határozata a bünteteskiszabás körében sem köti a bíróságot, illetve minden ügyben egyedileg, az adott cselekményhez és az adott vádlotthoz köthető tárgyi és alanyi körülmények alapján kell a büntetést kiszabni, így nem bír relevanciával, hogy hasonló ügyben másik vádlottal szemben a bíróság milyen büntetést szabott ki.

[54] A szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben írtakon túl még feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját is.

[55] A szabadságvesztés fegyház fokozatának megállapítása helytálló. A végrehajtási fokozat vonatkozásában a másodfokú bíróság megjelöli a Btk. 35. § (1) bekezdésének III. fordulátát is.

[56] A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés, valamint a vádlott által az előzetes fogvatartásban, továbbá ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítása törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[57] A másodfokú bíróság közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásával, annak tartamával is egyetértett. Ezen mellékbüntetés törvényhelyeként a törvényszéki ítéletben írtakon túl rögzíti a Btk. 33. § (2) bekezdését is.

[58] Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés alkalmazása is a törvénynek megfelelő. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható vagyoni helyzetéhez. Annak részletekben történő megfizetésére vonatkozó elsőbírői döntés igen méltányosnak tekinthető. Elmulasztotta azonban a törvényszék a részletfizetés havi összegét, és teljesítésének idejét meghatározni, így az ítéltábla pótolta a részletek megfizetésének pontos dátumának meghatározásával.

[59] A törvényszék a vagyonelkobzásról is a törvénynek megfelelően rendelkezett.

[60] A törvényszék az eljárás alatt lefoglalt bűnjelekről, és a bűnügyi költségről törvényesen rendelkezett. Elmulasztott azonban rendelkezni az eljárás során lefoglalt gépjármű értékesítését megelőzően keletkezett költségekről (szállítási, és tárolási díj), melyet

az ítéltábla pótolta, és a megfizetésére I.r. vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[61] A fent részletesen kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 606. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[62] A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az I.r. vádlott által a 2025. május 22. napjától letartóztatásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról.

[63] Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2025. év november hó 27. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
Katalin s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács
bíró

A Fővárosi Törvényszék 93.B.453/2021/59. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.168/2025/19. számú ítélete által 2025. év november hó 27. napján Terhelt I.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. év november hó 27. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke